

روابط عمومی مجلس:

از مصوبه مالیاتی لایحه بودجه برداشت غلط نکند

در پی واکنش‌های منفی به مصوبه مالیاتی لایحه بودجه ۱۴۰۳ روابط عمومی مجلس شورای اسلامی در اطلاعیه‌ای ضمن دفاع از مصوبه، برداشت‌ها را غلط و پاره‌ای از تفسیرها را دروغ دانست. در این اطلاعیه آمده است: براساس برداشت‌های غلط از یک مصوبه مهم، شفاف‌ساز و ضدفساد مجلس در لایحه بودجه ۱۴۰۳، برخی رسانه‌ها اقدام به فضا سازی و انتشار محتوای غلط و خلاف واقع علیه این مصوبه کرده‌اند.

براساس لایحه دولت برای قانون بودجه ۱۴۰۳ و مصوبه مجلس در بند «ج» تبصره ۶ این لایحه، «در صورتی که جمع مبلغ و دفعات واریز به حساب‌های غیرتجاری هر شخص حقیقی در هر ماه، از جمع مبلغ و دفعات واریزی که تا پایان اردیبهشت‌ماه سال ۱۴۰۳ توسط شورای پول و اعتبار تعیین می‌شود، بیشتر باشد، اثبات درآمدی نبودن تراکنش‌ها و ارائه اسناد و مدارک به‌عهدده صاحب حساب می‌باشد.

منظور از حساب غیرتجاری حسابی است که نزد سازمان امور مالیاتی کشور به‌عنوان حساب مرتبط با فعالیت مؤدی ثبت نشده باشد». برخی به‌اشتباه این طور برداشت کرده‌اند که طبق این مصوبه هرکس سال آینده میزان واریزی به کارت‌های بانکی اش نسبت به قبل افزایش یابد باید مالیات پرداخت کند، در صورتی که این برداشت کاملاً غلط و خلاف مصوبه است.

همچنین، برخلاف ادعاهای غیرواقعی مطرح‌شده این طور نیست که هرکس درآمدش نسبت به سال قبل افزایش یابد، مشمول این مصوبه می‌شود، بلکه طبق همین مصوبه، «شورای پول و اعتبار مکلف است تا پایان اردیبهشت‌ماه سال آینده» مشخص کند که حساب‌های بانکی افراد با چه مشخصاتی تجاری شناخته می‌شود. به‌عنوان نمونه، هم‌اکنون حساب‌هایی که در ماه ۱۰۰ تراکنش درآمدی داشته باشند و مجموع این واریزی‌ها بیش از ۳۵ میلیون تومان باشد، مشمول این مصوبه می‌شوند. این یعنی اگر یک حساب ۹۹ تراکنش درآمدی داشته و مجموع آن از ۳۵ میلیون تومان بیشتر باشد، شامل قانون نمی‌شود یا اگر حسابی در یک ماه ۱۰۰ تراکنش درآمدی داشته، اما مجموع واریزی‌ها ۳۴ میلیون و ۹۹۹ هزار تومان شد باز هم شامل مصوبه نمی‌شود، چرا که طبق قانون باید هر دو شرط تعداد تراکنش و مجموع درآمد در ماه تومانی محقق شود.

بنابراین، همه مثال‌ها و ادعایی که برای این مصوبه در فضای رسانه‌ای و مجازی مطرح و مدعی شده که طبق آن هرکس حتی یک میلیون تومان افزایش درآمد داشته باشد، باید مالیات بدهد، دروغ محض بوده و احتمالاً هدف آن تخریب دولت و مجلس و ناامیدی مردم از مشارکت در انتخابات است.

آمار رسمی از مهاجرت کارگران حرفه‌ای نداریم

ماهیچ آمار رسمی از مهاجرت کارگران حرفه‌ای نداریم، شاید در موضوع نخبگان و پزشکان و متخصصان آماری در دست باشد اما به‌عنوان کمیسیون اجتماعی مجلس آمار رسمی راجع به مهاجرت کارگران حرفه‌ای و مهارتی نداریم؛ بنابراین نمی‌توان قطعی در این باره اظهار نظر کرد. به گزارش تسنیم، ولی اسماعیلی، رئیس کمیسیون اجتماعی مجلس گفت: البته ما باید تخصص کارگران کشور را به‌ویژه در بحث دستمزد ویزه ببینیم. باید با توجه به تخصص و سندیکای کاری که کارگران دارند، دستمزد آن‌ها را مشخص کنیم و یک نسخه برای همه کارگرها نیچیم. قطعاً این روند در میزان رضایت آن‌ها مؤثر است و موجب کمتر شدن مهاجرت احتمالی آن‌ها خواهد شد.

۵ حلقه اتصال جهان

موقعیت جغرافیایی و توانایی در تسهیل تجارت ویتنام، لهستان، مراکش، مکزیک و اندونزی را به مسیرهای فوق‌العاده در جهان تبدیل کرده است

خط ریلی کشور لهستان

لهستان: موتورخانه تولید باتری

سال گذشته که دولت لهستان اعلام کرد این کشور در حال ساخت بزرگ‌ترین خودروهایی الکتریکی خود به نام Izera است و سیگنالی واضح مخابره کرد که این کشور چندین برنده را به رخ جهان می‌کشد، حالا جاه طلبی‌های بزرگ‌تری نسبت به قطب تولید خودروهایی اروپای غربی دارد. شرکت الکترومولیاتی لهستان در سال ۲۰۲۲ قراردادی را با شرکت چینی جیلی هلدینگ برای تامین فناوری این پروژه امضا کرد. قرار است در پایان سال ۲۰۲۵ تولید یک مدل هاج‌پک و یک شاسی‌بلند در کارخانه‌ای واقع در قلب معدن زغال سنگ سیلیزیا آغاز شود. لهستان در حال حاضر پیوندهای تثبیت‌شده‌ای با صنعت خودروسازی اروپا دارد و غول‌هایی مانند فولکس‌واگن و مرسدس بنز در حال برنامه‌ریزی برای ساخت کارخانه‌هایی در لهستان هستند تا خودروهایی الکتریکی تولید کنند. اما در سال‌های اخیر سرمایه‌گذاری خارجی در این کشور افزایش یافته؛ به طوری که بخش قابل توجهی از ۱/۱۲ میلیارد دلار سرمایه‌گذاری گرین‌فیلد که از سال ۲۰۱۷ جذب لهستان شده است، تنها مختص به کشورهای همسایه این کشور نیست. لهستان در رتبه‌بندی جهانی تولید باتری پس از چین قرار گرفته و میزبان شرکت‌هایی مانند ال‌جی کمپنیکال، نورت‌تولت سونود، اس‌کی اینوویشن کره و یومی‌کور بلژیک است. براساس داده‌های رسمی، محموله‌های باتری‌های لیتیوم‌یون ساخت لهستان در سال گذشته بالغ بر ۲۸ میلیارد زلوتی معادل ۹/۱ میلیارد دلار بوده است که معادل ۲/۴ درصد از کل صادرات این کشور است.

افزایش واحدهای کارخانه‌های باتری سازی در لهستان با جهش واردات مواد خامی چون گرافیت از چین همراه بوده است. ارزش صادرات چین به لهستان از سال ۲۰۱۷ تاکنون ۱۱۲ درصد افزایش یافته و در سال ۲۰۲۲ ۲۸/۲ میلیارد دلار رسیده است. وابستگی به واردات از چین به‌طور گسترده آسیب‌پذیری بالقوه صنعت نوپای خودروهایی برقی اروپا را یکدست می‌کشد؛ صنعتی که با موجهی از واردات خودروهایی پلاگین [اتصال برقی دوگانه‌سوز] چینی ارزان قیمت هم مواجه است. با این حال، در لهستان و جاهای دیگر، نگرانی‌های ژئواستراتژیک درازمدت‌وزن کمتری نسبت به تقویت اقتصادی فوری واحدهای کارخانجاتی جدید دارند.

کارخانه تولید باتری‌های لیتیوم یون ال‌جی با قدمت پنج‌ساله در وروتسواف، در بخش جنوب غربی کشور، بزرگترین کارخانه در نوع خود در اروپا است که بیش از ۷۰۰۰ کارمند دارد. قرار است این کارخانه ۵۰۰ میلیون یورو، معادل ۵۳۰ میلیون دلار، در سال ۲۰۲۵ تکمیل شود و بنابراین این کارخانه باتری‌های کافی را برای تامین انرژی سالانه ۱ میلیون خودروی پلاگین تولید خواهد کرد. بعد از حدود یک ساعت رانندگی به سمت جنوب از وروتسواف، در نیسا، سرمایه‌گذاری مشترک یومی‌کور بلژیک و فولکس‌واگن، ۱/۷ میلیارد یورو منابع مالی نصب کارخانه‌ای خواهد کرد که مواد کاتدی، باتری‌ها را تولید می‌کند. مرسدس بنز هم در حال ساخت کارخانه خودروهایی برقی در همان نزدیکی هاست؛ کارخانه‌ای که بیش از یک میلیارد یورو هزینه دارد.

در سال ۲۰۲۲ صادرات لهستان به اتحادیه اروپا به ۲۵۷/۸ میلیارد دلار، واردات آن از چین ۲۸/۲ میلیارد دلار و میزان سرمایه‌گذاری گرین‌فیلد آن به ۱۷/۸ میلیارد دلار رسید. از ۲۰۱۷ تا ۲۰۲۲ لهستان ۱۲۵/۱ میلیارد دلار گرین‌فیلد جذب کرده است.

سرمایه‌گذاری‌های جدیدی را که زمانی به سوی دومین اقتصاد بزرگ جهان هدایت می‌شد، به جای دیگر منتقل کرده است. نتیجه نهایی یک حد واسط است که در آن همه طرف‌های شکاف بین چین و ایالات متحده می‌توانند تجارت کنند. این بدان معنا نیست که جهانی شدن به تاریخ پیوسته است، بلکه فقط رنگ دیگری به خود می‌گیرد.

اقتصاددانان هشدار می‌دهند این تغییرات عصر جدید اقتصاد و تجارت، برندگان و بازندگان خواهد داشت و حتی اگر کشورهای برندگان این عصر جدید باشند، اختلال در جریان سرمایه‌گذاری و تجارت تأثیری منفی بر رشد اقتصادی جهان خواهد داشت و کشورهای فقیر بیشتر از کشورهای ثروتمند آسیب خواهند دید.

ویتنام: تعادلی ظریف

نقش ویتنام به‌عنوان یک اقتصاد حلقه اتصال در سال‌های افزایش یافت که دونالد ترامپ، رئیس‌جمهور سابق ایالات متحده تعرفه‌های گمرکی بر کالاهای چینی وضع کرد و شیوع بیماری کرونا بر زنجیره‌های تامین اثر منفی گذاشت.

مجموع کارخانه‌ای یک میلیارد دلاری «گروه فاکس کان تکنولوژی» که مک‌کوک‌های اپل را تولید خواهد کرد، یکی از نمونه‌های این نقش آفرینی رویه گسترش ویتنام در اقتصاد جهانی است؛ مجتمعی که در مزارع برنج شمال ویتنام از زمین سر برمی‌آورد. شرکت گورتک چین، که ایرپاد تولید می‌کند، در حال ساختن واحدی در کنار رودخانه کایوی ویتنام است که با درختان موز، حوضچه‌های نیلوفر آبی و بوفالوهای در حال چرا، احاطه شده است.

ویتنام ترکیبی است از هزینه‌های پایین نیروی کار، زیرساخت‌های بهبودیافته و قراردادهای تجاری در حال گسترش، که میزبان تامین‌کنندگان اپل از جمله شرکت صنایع لاکشیر پرسین و پیگاترون شده است. غول‌های الکترونیک چین حدود یک دهه است که بخشی از تولیدات خود را از سرزمین اصلی چین به ویتنام منتقل کرده‌اند، اما این روند در سال‌های اخیر سرعت گرفته است.

ایالات متحده مقصد حدود یک‌سوم صادرات ویتنام است و چین بزرگترین تامین‌کننده مواد مورد نیاز تولیدکنندگان ویتنامی ماشین‌آلات و پوشاک است. ویتنام در ماه سپتامبر به‌طور رسمی روابط خود را با ایالات متحده به یک «مشارکت استراتژیک جامع» ارتقا داد؛ وضعیتی دیپلماتیک که بیشتر برای معدود کشورهایی از جمله چین و هند مصوب شده بود. در ماه سپتامبر ایالات متحده مشارکت در کمک به ویتنام برای توسعه صنعت نوپای نیمه‌هادی‌ها را اعلام کرد. از سویی ویتنام یکی از اعضای توافق مشارکت اقتصادی جامع منطقه‌ای (RCEP) است، توافق تجاری آزاد سه‌ساله‌ای به رهبری چین.

در سال ۲۰۲۲ کل صادرات ویتنام به ایالات متحده به ۱۲۷/۵ میلیارد دلار رسید و صنعت الکترونیک ۳۲ درصد از کل صادرات ویتنام را به خود اختصاص داد؛ تقریباً دو برابر یک دهه قبل. این بخش تا ماه ژوئن ۲۰۲۲، حدود ۱/۳ میلیون کارگر داشت. مقامات ویتنامی مطمئن هستند که این ارقام حالا بیشتر شده است. در سال ۲۰۲۲ واردات ویتنام از چین هم ۱۴۷/۶ میلیارد دلار شد و میزان سرمایه‌گذاری گرین‌فیلد ویتنام در این سال به ۲۵/۹ میلیارد دلار رسید. بین ۲۰۱۷ تا ۲۰۲۲ سرمایه‌گذاری گرین‌فیلد این کشور ۱۳۹/۱ میلیارد دلار بود.

فاطمه لطفی

مترجم و روزنامه‌نگار

هفته‌نامه بلومبرگ بیزینس ویک در اواخر سال ۲۰۲۳ گزارشی مفصل منتشر کرده بود در باره ۵ کشوری که حلقه‌های اتصال اقتصاد جهان هستند. این کشورها در نگاه اول شاید آنچنان در عرصه اقتصاد جهانی مهم جلوه نکنند، به‌ویژه که امروزه اقتصاد جهان را تقسیم‌شده بین ایالات متحده و چین می‌دانیم، اما نشریه بلومبرگ بیزینس ویک با همکاری بلومبرگ اکونومیس داده‌های تجاری و سرمایه‌گذاری دنیا را بررسی کرده و ۵ کشور را یافته‌اند که در میانه خطوط گسل‌های ژئوپلیتیک جهانی قرار گرفته‌اند. این کشورها در کمال تعجب، نه آلمان و بریتانیا یا فرانسه و حتی ژاپن و کره جنوبی، بلکه «ویتنام، لهستان، مراکش، مکزیک و اندونزی» هستند. موقعیت جغرافیایی و توان این کشورها در تسهیل تجارت، آنها را تبدیل کرده است به مسیرهای فوق‌العاده مهم اتصال بین ایالات متحده و چین با اروپا و چین و دیگر اقتصادهای آسیایی.

این حلقه‌ها ۴ درصد تولید ناخالص داخلی جهانی را از آن خود کرده‌اند، و با اینکه از سال ۲۰۱۷ کمی بیش از ۱۰ درصد یا ۵۵۰ میلیارد دلار از تمام سرمایه‌گذاری‌های گرین‌فیلد، یعنی سرمایه‌گذاری‌های بلندمدت اصولی را جذب کرده‌اند، تجارت‌شان با جهان در پنج سال گذشته شتابی بالاتر از روند معمول داشته است. اقتصاددانان در بانک تسویه بین‌المللی، داده‌های بیش از ۲۵۰۰۰ شرکت را بررسی کرده و متوجه شدند که زنجیره‌های تامین طولانی‌تر شده زیرسایر کشورها، به‌ویژه در آسیا، به‌نقاط مهم تجاری بین چین و ایالات متحده تبدیل شده‌اند. شرکت‌هایی که زنجیره‌های تامین را از دست چین بیرون می‌آورند، اغلب تولید را به کشورهای مانند ویتنام منتقل می‌کنند که بیشتر اقتصادشان به شدت با چین در هم آمیخته بود. مکزیک، که سرمایه‌گذاری تولیدکنندگان چینی در آن در سال‌های اخیر افزایش چشمگیری داشته است، در حال تبدیل شدن به یک حلقه مهم در تجارت بین ایالات متحده و چین است. بنابراین این موضوع چندان مهم نیست که اقتصاد ایالات متحده و چین مدام در حال فاصله گرفتن از هم هستند. این اقتصادها به هر حال در جاهایی از کره زمین دوباره با هم جفت و جور می‌شوند. این ۵ کشور تنها اقتصادهایی نیستند که از تغییرات ژئوپلیتیک سود می‌برند، اما نامادی هستند از چگونگی تغییر تجارت و جریان سرمایه‌گذاری.

بسته به این که چه چشم‌اندازی پیش‌روی خود دارید اقتصاد جهانی یا شاهد جدایی بی‌سابقه‌ای است که شرکت‌های غربی را به خاستگاه‌های خود نزدیک‌تر می‌کند و یا با توجه به اینکه درآمد و سود همچنان به جهانی شدن دامن می‌زند، چیزی تغییر نمی‌کند. با این حال، واقعیت چیزی شبیه به حد وسط این دو دیدگاه و البته بسیار پیچیده‌تر از آن است، این روابط بین شرکت‌هاست که واقعیت‌ها را می‌سازد. ممکن است شرکت‌ها به‌طور عمده از چین خارج نشوند، اما تغییراتی در حال رخ دادن است. این تغییر برخی از تولیدات از چین را هم توسط شرکت‌های چینی و هم توسط شرکت‌های غربی به کشورهای دیگر از جمله مکزیک و لهستان منتقل کرده و